

Τοις ἀνογονίαις τῆς θύναστος
— . —
~~τοις~~ τὸν ~~θύ~~πον

ΙΤΕΕΙ πέρα ^{ένδεικτην} (ναι
καὶ στειλαν) τῆς υπόστοις,
τὸς Λεπεύτος: ~~τοῦ γοργοῦ~~ ὁ Θεός,
Δόξα Σοι εἰς Θεός, Βασιλεῖ οὐ-
εδώλε....

Τὸν ἀνατρώσαντος: Ιεισάγιον, Δόξα,
Καὶ νῦν, Πατανατία Ιείσα, Δόξα,
Καὶ νῦν, Πατάνατος καὶ τῶν...

Τοῦ Ιησοῦ: Καὶ Σοῦ έστιν...

Τὸν ἀνατρώσαντος: Ιεισάγει τὴν σωτηρίη,
Δόξα, Καὶ νῦν, Δεῖγε περοσκυ-
νήσωμεν γέ, ναι τὸν τοῦ πατέρον:
“τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ”

τοῦ πατέρος τοῦ Θεοῦ
τὸν Δοξασμόν

Δίκαιος τοῦ πατέρος

— τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος
τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος
τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος

(*)
Ἐν ταῖς Ἐπιγνοίαις, γνα συναχθῆ ὁ λόγος,
ὅπιστοι στέκεον να πληγοῖ ὁ ικανός «Ιενόνα-
τος πατέρος», μάλιστας γάρ οὗτος τοῦ Εοτέρας
τῆς θύγατρος καὶ Μετάλης Πατεροκονεύτης.—

σαν της περιπτώσεων ουκ είναι αλλαγή στην φύση της γης ως στον ουρανό. Η μόνη διαφορά είναι ότι τα θεατές δεν μπορούν να δουν τα αστέρια καθώς το φως τους δεν φτάνει στη Γη. Αυτό σημαίνει ότι τα αστέρια μοιάζουν με μεγάλα σημεία φωτός στην απόσταση της Γης από την Σonne. Το φως των αστέρων πρέπει να ταξιδεύει για πολλά χρόνια για να φτάσει στη Γη, ενώ το φως της Σonne φτάνει στη Γη σε λιγότερο από μια ώρα.

Στην αρχή της παραδοσιακής φύσης, οι αστέρις ήταν θεοί της φύσης που ζούσαν στην ουρανό. Οι θεοί αποτελούσαν την πηγή της ζωής και της γνώσης για την ανθρωπότητα. Τα αστέρια ήταν η πηγή της γνώσης για την ανθρωπότητα, καθώς ήταν οι μόνοι θεοί που ήταν σε θέση να διδάσκουν την γνώση στην ανθρωπότητα.

Τα αστέρια ήταν οι μόνοι θεοί που ήταν σε θέση να διδάσκουν την γνώση στην ανθρωπότητα. Τα αστέρια ήταν οι μόνοι θεοί που ήταν σε θέση να διδάσκουν την γνώση στην ανθρωπότητα.

Είναι ο ίδιος ο θεός της φύσης που διατηρεί την ανθρωπότητα. Είναι ο θεός της φύσης που διατηρεί την ανθρωπότητα.

ΕΝ ΤΗ, ΤΕΛΕΤΗ, ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
 ή δὲ τοῖς περὶ τῶν Διανόνων
 γακπεοφοροῦσιν ἀπάσουν τὴν
 οἰκουμένην αὐτῶν σπογόν.

Ἐξέτεινεται τὸ τέλος τοῦ Προφήτη
 τῆς οὐδείας Ιησούς, καθαύτην
 γακπίδα σύναφθεῖσαν την τῆς ουοι-
 μῆς πανδήλας, τῆς πρὸ τῆς
 θαρίας Ιερετήγοντος ματτεροσκαλετ
 τὸν γαδον, Κύρια σύναψιστης τῆς γακπί-
 δας αὐτῶν, τὸ δὲ λόγον εἰς

πέλκον τοῦ Ιησούς

— Η —
 Εν τε γα κα α α α βε τε
 φω ω ως ὡς εν το α νε
 στε ε ε ε ε φω το ο ος
 ναι δο γα α σα τε ε χει
 στο ον τον α να σα α
 ντα εν νε ε ε νεων ὡς

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἵστος τῶν
χρεῶν όπου οἱ πάτερ οἱ γόνοις γέρεη
καὶ οἱ εὐεργέτες.

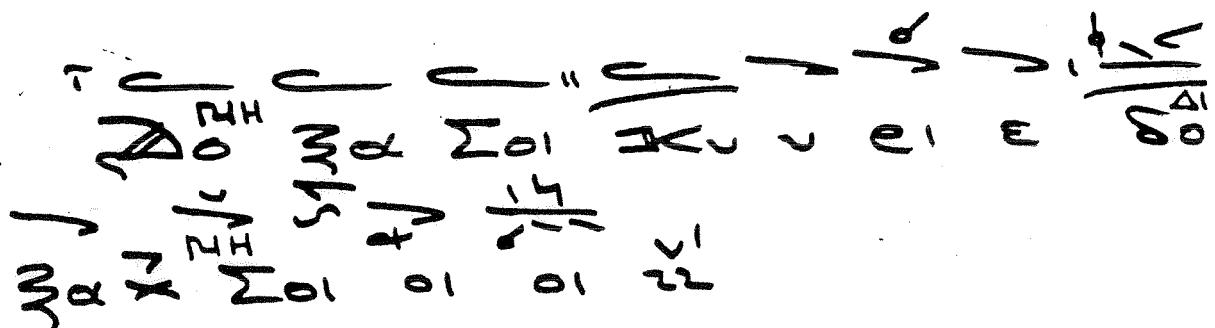
Γεῖτα, γαβόνων, τοῦ πτυχίου
τοῦ ιερού Εὐαγγέλιου, τοῦ δὲ Δια-
ύλου θυμιατήμειον, καὶ γαπτάδων
προπορευομένων αὐτῶν, ἀπεκό-
μιδα πάντες εἰς τὸν Ιερόνυμον,
μεταστίνετε καὶ μετὰ μητέρα,
καὶ ταξιδιώτες εἴς

Πίλιον πτυχίον τοῦ Ιησοῦ

Ἐννυ αὐταὶ στάσις οἱ Ι. IV ΣΟΥ
Χει στέ Σωτῆρες αἱ Μελοί ν τούτων
στάσις ΙV, εν οὐ παροιμίαιναι
καὶ στάσις ταῖς εἰ πτυχίοις καὶ ταῖς
πτυχίοις ταῖς εἰ πτυχίοις καὶ ταῖς

Ικαὶ ἐν πεντὶ νοῶν ἐναπομένεις
μόνος δὲ Ιανδηγάπτεις, ἀπειλεῖ τὸ
υπερίσημον πολεῖον, ναι τὸν πανδήγασ·
ναι ποιησας πυρεῖον, ναι βασιλέων
εἰς αὐτὸν θυμιάτα, τίμων τὸν πεντὶ^ν
κέντων τῷ ναόν·' Εν δὲ τῷ Ναζερίῳ,
προεντετεπισμένον ὄντος Ἰησοῦ
πεσδίου ἔκπεσθεν τῷν βασιλιών
παντῶν, οὐτῶν νενεγεισμένων, ἀπο-
δημον δὲ Λεοντὸς ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἵερον
Ἐναργεῖον, ναι καναγινώσκει συν-
θῆσις τῷ βασιλίον Ἐναργεῖον.
Οἱ λεοντοί: Ικαὶ μάτε τῷ πατρῷ γεννηθεῖσαι
τὸν γέτεσαι τῷ εὐαγγελίῳ Ιανδὴ Μάρκον
λέων: Διαμενούσιν τῷ Σαββάτῳ
τέλος: Εφοβούντο Γάλε.

Ωἱ χοροὶ εἰς ἥχον τὸν οὐρανὸν

Κεῖται δὲ οὐρανός, γαβῶν εἰς χεῖρας
τῷ θυμιάτησιν ναι θυμιάτῳ τοῖς
τῷ ἵερον εὐαγγελίον, ένθωνετι:

Δόξα τῇ ἀγίᾳ μαὶ ὅκουσιν μαὶ
γνωτοῖν, μαὶ δεδιαρέται Ιεράς,
πάτερε, νῦν, μαὶ ἀλ, μαὶ εἰς
τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Μαὶ μήνιν δέπονειν φέρειν τὸ ἄλιν,
ἀκεχειρὶ οὐλεούς + μαγειν τὸ
“Χειστὸς ἀντομη” τελι μήνιν
γατεβαρόνειν τὸ τέλος.

Τέλος τῆς Πταφ

Ἐκεί στο ὁσ α νε ε σην
ει νε ε πρωθαναν δα να την δα
να α τον πτα την η η σα α
α ασ να τοις ε εν τοις την
τα ση γω ην χα ει σα α τε
νος

χειστὸς ἀντομη ἔτεον

Ιεράχος τῆς Ιησοῦ

καὶ ἀπόστολος αὐτῷ εἶπεν
τοῖς μητροῖς εἰς τὸν πατέρα τοῦ
ρωμαίων πατέρα τοῦ Ιησοῦ
αὐτοῖς ναι τοῖς εὐτοῖς τοῖς
τοῖς αὐτῷ γένεσιν καὶ εἰ σαρκί^{*}
τενός εἰσιν

* καὶ ——————, ——————, ——————
τελεός νοούσιος οὐδεὶς οὐδεὶς —
—————, ——————

Τὸν αὐτὸν τὸν γένεται ἐξάντες οὐκ
τῶν δύο χοεῦν εἴς τὸν ἐποκέντορ
οἰκιάντος, γεγοκέντος οὐτοῦ τοῦ Ιησοῦ
εξάδεχοντος, θυμιῶντος περὶ τοῦ
Ιερεπατόδιον (ἢ τοῦ Ιεισοκέλιον),
ἔφ' οὖν λείπει τὸ ιερόν Εὐαγγελίον,
ναι εἶτε τὸν λαόν.

Στάχ. Α. Οι ναοστήνεων δίζηθες ναι
παλαιοεπισκηνώσαν οι έχοντες αύτην,
ναι φυγέωσαν μάτι προσώπου
από τον οι γυναῖκες αὐτόν.

Στάχ. Β. Κάπις έγινεται μετανόη, έγινε-
πέτειασσαν, και στηνεται ωρές μάτι
προσώπου πενθείται.

Στάχ. Γ. Στούτως μάτιονται οι άμφε-
ταγοί μάτι προσώπου το Θεον, ναι
οι δίκαιοι ελθεανθήσαν.

Στάχ. Δ. Κάπις εν δικτεα, ήν έποιη-
σεν ο Ιησούς, καταγγιασώμενα κι
ελθεανθήσειν ήν αύτη.

Στάχ. Ε. Τόξα Ιατροί ναι γιώ...
Φειούσας ζεύσει...

Στάχ. Ζ. Ιατροί ναι ζει...
Φειούσας ζεύσει...

Ιυναπτήν περγάλη· μενίθην ένθωνται
οι ιερείς· «Κύριε πρότερει Σοι πάσα γόξα,...
Ιατροί άροιχνεισῶν τῶν πεντῶν, εἴσο-
δεινει ο, τε ιερεύς ναι διάκονος,

προπορευόμενων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ο δὲ Ἰησοςτοις, ἐφεπόκενος
καὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀεχεῖται τῇ Ἰανών. Υπάγονται δέ οἱ καὶ εἰς τὸν
τύραννον, τοῦτο δὲ τεοπάτεια εἰς τὸν Ιησοντα.
ναι αὖθις ἔσχατον τακταβασία
οἱ αὐτοί εἰρηνοὶ σὺν αὐτοτέσσεων
τῶν χορῶν. Ιτοιτι δὲ τὴν ἑρατίν
τῇ βασιλόντος ἐξαπάντεις τὸν Ἰησοντα,
ναι αὐτός τῷ δεζούτῳ τῇ χορῇ μέτεος,
εἴ ναι τῷ μειούσσοντι τῷ ταρχήν.
ἀπὸ τοῦτο ταῦτα τῆς δικτύου γίνε-
ται ἡ μέχη τῇ κεριτοῦτῃ τῆς τῶν
δύο χορῶν ἑρατεζέως. Εὐ οὐδεὶς
τῇ τούτῃ γίνεται παρέτι τῇ γεετώ,
τούτων τῷ βασιλάτος, Συναντή-
μενοί, ναι καὶ αὐτοῖς ἐνθάντοις
ἥτις οὐκειστοι εἰς τοῖς ἐφεζοτα. Ο δέ
τρόπος θεμέτω, εἰς τὴν ἑρατίν τοῦ
βασιλόντος, νατετ τὴν πάλιν.

Ἐπανάντιον ποίησα Πω. τῆς Δαμασκηνῆς

ἀργήτε τίχος ἢ πάρα εἰσέσθιος

τὸν νόον σὲ σε ως η με εαλατή
πρυνθώ μεν λα οι ἀτάσθα
κνει ον ἄτασθα εἰν γαρ
δα να το πρόσθω, ην δικαιοι ει
της πρόσθα εαν νον κεισθασοσ ο
δε οις πράξας δι, ε βι
βασενδε ε τηι νι νι ον α α
δοο νασ πρ (δισ)

Τα Ιεωνία

Δόξα τηι εγίας ἀναστάσει Σε κνειει

τηι τα δοξενώ μεν τασ αι σθησεισ

καὶ οὐ τοῦ τεῖλα ἡ δύναμις αὕτη.
γένεται φῶς εἰ τοῦτο αὐτὸν
οὐ μόνον τὸ χεῖρα συνείναι τοῦτο
οὐτοῦτον δὲ καὶ τοῦτο εἶτε φῶς
συνείναι τοῦτον μόνον αὐτὸν
τεῖλα ἡ εἴ τει νῦν μὲν οὐ αὐτόν
δοῦσθεντος (815)

Δέδοξα ΙΤαξεῖ

δοῦσθεντος νοί τείνει πάντα μόνον
εὐφραίνει δύναμιν τοῦτον δέ
αὐτόν ταχινά αὐτόν συνείναι εἴτε
ταχινά γένεται συνείναι εἴτε
τοῦτον τείνει πάντα μόνον αὐτόν

τὸς οὐχὶ σοστὸς εἰ τῷ
τετραὶ δὲ εὐ φέο σον γη αἱ ω ω
νι οὐ σος

παῖς νῦν (τὸ αὐτό)

παῖς πάλιν εἰς εἰρήνην ἀναστὰς
καὶ πέρα ὡς παταβατά τε καὶ οὐ

πίκος οὐ πάτερ οὐ

παῖς σοστὸς αὶ νε σὸν εὐ νενεώ
δα να τῷ πατερὸν τε τῷ
η σαστὸν ναι τοῖς εὐ τοῖς τοῦ
τα σο ἀγω νν να τα εὶ σα α
τε ε ε νος (τεῖς)

παῖς να σοστὸς οὐ τη σαστὸς α

το δε " / / / " — — — — —
 το δε κα φα να θως προ
 ει ει πτεν δ' ε δω νεν δ', τιν δ'
 την αι ω νι ον γω νν τε
 λα ε λεχ ο ο σο π

Συναπτην μίνει, τελήν
 "ευφώνησις" δει Σόν τό κράτος.. κιν

τύδην ίλιξος γηπάρ φ σειρήνας

δέντε το κα τι ω λεινοι νον δ'
 ουκ ει πτερεας α το ο να τε εα
 ταε λου λε νον δ' αν α φταε
 ας την την δ' εκ τα α
 φου οι βεη σανας χει στα δ' εν
 ω στε εε ον ον λε ε φα δ'

(815)

Ἴδε Ιεοπάτεια

Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει Σταύρου ἡ

Ἡ γένευ πάντα τοι τὸν εὐταῖον φῶ,
 τοσῷ οὐ εἰ νοσεῖς τοῦ Γηνή
 και τα να τα χρόνον αὶ αἱ μὲν
 οἱ τα γένεων Γηνή τοι σα νει
 οις ἡ εὐηνέει τοι χειροπέδαις
 εν τῷ εὐερεεεντοντοις
 (σίς)

Δόξα Ιησού

Ἡ εἶτε οὐ νε γά τοκμήν Σοι χει
 ορεὶς οὐ νε τει εο τοι ον το
 τεπον α να στα νει Σοι τῷ γε
 νε σταυτού Σοι χεισταν το

ος τεντον συν δο θασον Σω τηρησιν
εν τη βασι λει ει α α Στη φ

και νη (το αντό)

και πάγιν ε Ειρήνης απεντε
πόμα" ως Ικαναραστα, είτε

"Έπεισθος άνεστη (zeis) ή τό¹
"Αναστάς ο Πισσός ("Ιδε σ. 13,14)
αίτησης ναι ένθωγητος: "Ότι Σή
ετος ο εύστος ήταν..." ναι ή
"Υπάκουη "Προλαβάσσαι τὸν Ορφεό" (*)

μέντης θέλος η παρ ή Ειρήνης

τι της θει ας φυλα μης
ο θεη η το εος αβ βα κατηστη
τω μεν η την τη θει μην την
φα ε σφορα α γελον δι α
πρυτως ως λε γονατη ον κε εον

(*) Εκτελεστην Υπάκουην "Ιδε σ. 66".

οὐ τοῦ εἰ αὐτῷ οὐ σφιν
 οὐ καὶ νέες στὸν χειρός,
 ως πάντος δυνατὰ τοσούτος (δίσ)

Τὸ Ιεοπάθεια

Δόξα τῇ ἁγίᾳ σκαρστοῖ Σταύρῳ

οὐ πάτερ σεν κεν ως δι αὐτοὶ οἱ
 μάρτυρες πατέντες νεύουσαν τὴν δυνατήν
 πτερε φην νέες χειρός τοι ως βέσο
 τοσ δε αἴνοισι τρόποι Γοργών
 καὶ οὐ καὶ μωμοσ δε ως αἱ Γενέτε
 ςτοῖς μη τι δοσ τοι γε τε
 πονταὶ αἱ αὐταὶ τοι ως θεοί
 οἵτινες τοι δοσ τοι γε τε

ε γένε κατά τι
ε γένε κατά τι

(εἰς)

Δόξα Ιησού

ε γένε ε νι αν σι ος α τυνος
ε γένε το γένε κενος η τινα γε
φανος χεισθως ε νου φτι ι μερη
περ παντων τε δι ται πα α
αδα το να δαετη ει αν αγαν
εισ εν τον τα φα ω εαι αι οση
ει και ο αν με η τιν
ε γακτεν Η η γι ι ος φ

Και νήν

ε γένε ο πατερ κεν Δα
εισ περοζησ ακι ω δας η βω ταλ

η γα το οκιεζων ὅ ο γα ος
δε το τε ον ο α τι ος
την των οντωτων ευβασιν
ο εωντες ευ φεανθω λεν εν
ση ε ως ζ ο τι α νε ε
ση χεισλος ως παντο δυ να ε

τιος ὁ

τοι πέπτων δ ειεκόσατέπι της
θελα φυγανής "ώς η καραβασία,
είτα "Χριστὸς ἀνέστη" τοῖς ναι
"Θναστὸς δ Πνοῆς" ("ΙΣΕ 5. 13, 14)
θ' εποιει ναι ένθωμοις: «ὅτι ο Γα-
ϊός ή φιλάνθρωπος... ναι ή

τιδην ή θέλεις η πτα + δο ειεκός

το ε θει ον λεν οε θει βα
ση ε ος ου ναι α νε λεν

εφ τον περιπτερον οι οι
 τερ ημερας αποτελησθαι και χει
 σερ ο το βεβα δι και ο γε
 νησ Η η ον παραγωγην
 ανατελησθαι (δις)

Τα Τεοπάτεια

Δόξα τη θεωρία συνασπόσει Στικέτεις

η Ηννα τε τεορ Στικέτεις
 αν αισ οι ταις τα α δις σει
 εαι αισ ον νε χο ο τε νοι δε
 δοε νο τεσ πτερος το φωτιστει
 Γο ντο χειστε ε Γαρρα Κε νω
 πτο δι α πτασχε νεοταχεισ αι

Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέβη, οὐκ εἴπει

Δόξα Ιησοῦ

Πάτερ ουρανών γέμισε τὸν οὐρανὸν φόρον
εἰπεν δὲ τῷ θεῷ "Οὐαὶ τοῖς
σωματίοις τοῖς οὐρανοῖς τοῖς υἱοῖς τοῖς
πατέρεσσι τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς
τοῖς σωματίοις τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς
τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς
τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς
τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς φίλοις τοῖς

Ιησαὶ νῦν (τὸ αὐτό)

Ιησαὶ παρέγινε οὐρανός «Ἄδελφοι
καὶ δέσποιντες βασιλεῖον» ὡς Καταβασία,
εἶτα «Ἄδελφοις καὶ σύντομον» τοῖς νομι
«Ἄδελφος δὲ Ιησοῦς» ("Τδε ε. 13, 14)
θίγοντος τοῦ ἐνθύμητος «Ἄδελφοι οὐαὶ Σατανᾶ...
νομίζεις

Ἐκπλήσθη ἡ γῆ ἐπειχότης τὴν πάταξ τοῦ Εἰρήνου

22

Id Ιερόπολεια

Δόξα ση ἀγίᾳ ἀναστάσει Σταύρῳ εἴ

προστατεύει την πόλη από την επίθεση των ιεράρχων.

Θέλεις ταξιδεύοντας στην πόλη
να γίνεται ορόσημο εντόπιο
και μη χρειασθείς να πάρεις
επιδειξία ή από την πόλη (διά)

Νόρμα Πταξει

Συγχρόνως με την πτώση της πόλης
από την πόλη στην πόλη της πτώσης
οι άνθρωποι στην πόλη της πτώσης
προσπέρασαν στην πόλη της πτώσης
και στην πόλη της πτώσης στην πόλη της πτώσης
από την πόλη της πτώσης στην πόλη της πτώσης

καὶ νῦν (τὸ αὐτό)

Ἐκοι πάλιν ἐς Εἰρήνης «Ἐκαπνίζεις
ἐν τοῖς μαστιχαῖς» ἢντα Ικαπνίζει,
εἶτα «Ἐκεισθες κέντον» τεῖς ναὶ
«Ἀναστὰς ἐς Ἰησοῦς» ("Ιδε σ. 13-14)
Φίλητος καὶ ἐνθύμησις: «Σὺ Γάρ εἶ
ἐν βασιλεῖσ...». εἶτα τὸ Ικονίου
ναὶ ἐς Θῖνος — Τὰ συναρτήσεια
μηνῶν ναὶ Ιτασθεῖα ναὶ εἴδης
χῆκα τὸ «Ἀνδρασσον χειστοῦ
θεασθένειον» ἐν τείχου, ἀπαρξ
ἔπει τῷ περοεξάλεχοντος ναὶ τὸ οὐράνιο
τῶν βασιλέων καὶ τῶν χορῶν,
ώσαλτως ναὶ τὸ «Ἀναστὰς ἐς Ἰησοῦς
ἀπό τοῦ ταφού» τεῖς, εἶτα ἡ

τύπος τῆς Ιησοῦς ἐπὶ Παταροῦ τῷ Εἰρήνη

Οἱ Ιταὶ αἱ δασεὶς εἰναι τῇ νοῦ
εὐ σαὶ ΚΕ VOS ἀΓΕ νο ὁ ΚΕ VOS
αὐ θρω ποσ ἐπι παροχεῖ ως θύμι τοσ
καὶ δι αἱ παροχεῖς το θύμι τον ἀ
α φθιαε σι ας εν δυ νε ει εν

πρε πτει αν $\overline{q}$ $\circ$ $\overline{\text{to}}$ vos εν γ^o
 τη τως των πα τε ε εων $\overline{q}$ $\overline{d} \overline{e}$ os
 val n πε εε εν δο o βος $\overline{q}$ (δισ)

II Ιερόπλεια

Δόξα τη ἀγίᾳ ἀναστάσει Στο Ικέτειαν

πτε $\overline{q}$ $\overline{\text{to}}$ val αι μες λε τα λε
 εων $\overline{d} \overline{e}$ o φεονεσάο πτι
 οω Στο ε δρα λου $\overline{q}$ $\overline{o} \overline{u}$ δε ων $\overline{d} \overline{m}$
 ταν λε τα δα νεν μ ε $\overline{g} \overline{n}$ n
 ταν $\overline{d} \overline{a}$ προ σε μ νη οαν χαι εον
 οαι $\overline{g} \overline{w}$ ω ντα δε ον $\overline{x} \overline{r} \overline{t}$ πα
 οχα το λυ οτι νον $\overline{q}$ Σοισ χει σε
 ε Μαρτυρισ εν η πε γι ι σα

νέος ή (δις)

Δόξα Ιησού

Θα να απορείται ε σε τα
 γοτερον νενεμων διαδοχής την
 μαρτυρία εγώ απαλλάσσω
 της της αιώνιων και παρακαλώ
 της ακιετωντες να λατρεύει την ζωήν
 αιώνιαν την παραπομπήν την παρακαλώ
 της την επιβολήν της απαλλάσσω
 της την επιβολήν της απαλλάσσω

καλάντανε

πρότερον ο ορθωτής είναι
 η πατέρας της αποτελείται από την

εἰ ὁς ννζ καὶ φωτὸν της ἀγημ
 γατπεο φοές οὐ τε εαστ
 της ε τερεσε ως ον ον σκτρο
 α περιος τι εν η το α
 χεο νον φως καὶ εκ τα φου ον
 τα τι ως τι πα ον ε τε ε
 λαφε + εν τι

Καὶ πάτην ἐ Ειρήνης ἢ Ιταῖς
 ἐν μετρίου ἐνοδηγενός, οὐκ Ικαν-
 βασία, εἴτε «χεισθείσης»
 ήτού «ἀναστάς ἐ τησσῆς»
 ("Ιδε σ. 13-14), οἵτινος ναι
 ἐνθώμησις «τοι το μέτρος της βασ-
 τελειας Στ» ναι η

Κύδης η οἶνος ἢ Ιταὶ η Ειρήνης

οὖν τη η κατη τη η καὶ α τι

α γένεσις τον θεόν είπε πάντα μή α των
 Σαββατων οὐ νηστεία η Βασιλεία είσι
 καὶ μη εἴ τοι φέρε οὐδὲ των ε
 οὐδὲ την φύσιν τοι γένεσιν την είσι
 ε σοι τοι γένεσιν την εείσιν φύσιν
 εν γένεσιν τοι γένεσιν την εείσιν φύσιν
 οὐδὲν είσιν τοι μην φέρε οὐδὲν φύσιν (δισ)

Τὰ Ιεράτερα

Δόξα τῷ Θεῷ ἀναστάσει Σταύρου εἰ

φέρε τοι γένεσιν τοι μην φέρε οὐδὲν
 τοι γένεσιν τοι μην φέρε οὐδὲν φέρε οὐδὲν
 εν φέρε οὐν φέρε οὐδὲν φέρε οὐδὲν φέρε οὐδὲν
 οὐ φέρε οὐν φέρε οὐδὲν φέρε οὐδὲν φέρε οὐδὲν

γε ως προς βαριας τε
χει απο ναι νων μη αυτεν η
μυστικος διν τον ιη ως θεος
ον εις τας αιωνας φαστη (δισ)

X

Εν γο το τετραπτυχο τε εα
κι ον δι ναι τη ση ον πτυχη
κα τον πτυχη ει ον δι

εον μη νην τας ο φθιν
μους Στη Σι νων ναι -
δε δι δι τη ση ταξινα δι -
τοι η δε ο φε ττει εις ως φωση
εες η εν δι σην τη βορεαδ

ναι δα γα εσσις ναι ε ω ω
 ας τα τευχα Στον εν Σοι
 εν γο Γου να τηλογον εις
 εσ αι ω να σ η

Ηταν νυν το α ει ναι εις τας
 αι " " αι ω να την αι ω νυν α λινα

Ητα τε πα να με α τοε ναι
 γο Γε ναι Ητε εν ταν Τεισιν
 ε νι γο Ε ε νη εν εν ν το
 ατα α σε γ φυ σι σ η ~ πε
 παν γ ε ναι ~ πεεδε ε η
 εις Σε βε βα πεισηδε αναι
 Σε εν γο Γε φεν ε εις παντας τας

τις γένεσις
πρόσωπον

καὶ τὸν παῖδα τὸν Εἰρήνην «οὐκ εἶπεν οὐδὲν
μαίνεται δικτεῖα...» ἡς ἐκατεβασθε,
εἴτα «Φειόχος ἀνέστη» τὸν δὲ μαίνεται
«Ἀναστὰς δὲ Λυσῆς» ("Τδε σ. 13-14"),
οὐτεποτε μαίνεται εὐφωνίας «Οὐδεὶς μὴ γίγνεται
τοι Σὺ τῷ ὄντει...» εἴτα
«Διδύμος καὶ Ιάνης θεούμενος μαίνεται
εἰς τὰ φωτά...» μαίνεται τὸν δὲ μάντην
τὸν θύμην μετὰ τῶν μεταχωρασίων, ἡς ἐξῆς:

τίς γένεσις
πέπλος ὁ Ιάνης
οὐδὲν οὐδὲν

με ταῦτα νοεῖ τὸν ξυντηγάννευτον
τὸν εὔφερτον τὸν θύμην, μεταχωρασίον
νοεῖ τὸν φέρεντα τὸν εὔφερτον

— εἰς τὸν μὲν πόλιν τοῦτον οὐδεὶς οὐδέποτε πάρα πολλὰ πάσχει, τὸν δὲ οὐδέποτε οὐδεὶς εἰς τὴν πόλιν πάσχει.

με τα γυναῖκα τοις οὐρανοῖς πάσαις
ταῖς τοις εἰδώλοις καὶ φαντασίαις
τοῖς τοις εἰδώλοις καὶ φαντασίαις

προστασίαν την οποίαν πάσης από την πειρατεία
και την επίθεση των αγγλικών στρατών στην Αίγανη
επέβαλε ο Καπετάν Λαζαρίδης με την παραπομπή της
πολιτείας της Ελλάς στην Αθήνα.

Επίσημη ημέρα για την παραπομπή της πολιτείας της
Ελλάς στην Αθήνα ήταν την Τετάρτη 1η Ιανουαρίου
του 1822, όπου ο Καπετάν Λαζαρίδης παρέδωσε στην
πρεσβύτερη της Ελλάς την παραπομπή της πολιτείας της
Ελλάς στην Αθήνα. Η παραπομπή έγινε στην πλατεία
της Αθήνας, στην περιοχή της Βασιλικής Ακαδημίας.
Ο Καπετάν Λαζαρίδης ήταν ο πρώτος πολιτείας της
Ελλάς που παρέδωσε στην Αθήνα την παραπομπή της
πολιτείας της Ελλάς, καθώς η παραπομπή της πολιτείας της
Ελλάς στην Αθήνα ήταν η πρώτη παραπομπή της πολιτείας της
Ελλάς στην Αθήνα.

"λέγεται τον θεόν τον οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὸν πάντας τοὺς θεοὺς τοὺς μόνους τοὺς
πολιτεύουσας τοὺς θεοὺς τοὺς μόνους τοὺς
πολιτεύουσας τοὺς θεούς τοὺς μόνους τοὺς
πολιτεύουσας τοὺς θεούς τοὺς μόνους τοὺς

τοῖς αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, τῷ φίλων...

"λέγεται τον θεόν τον οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὸν πάντας τοὺς θεούς τοὺς μόνους τοὺς
πολιτεύουσας τούς θεούς τούς μόνους τούς
πολιτεύουσας τούς θεούς τούς μόνους τούς

"λέγεται τον θεόν τον οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὸν πάντας τούς θεούς τούς μόνους τούς
πολιτεύουσας τούς θεούς τούς μόνους τούς

Φίλα καὶ νοὸς οὐτε εἰπέται αὐτόν
 Θεοὶ σε ναι τῷ πατέρι μηδεὶς τοῖς
 Εἰντινε τὸν πάτερα τούτον τῷ μήτρᾳ
 τε τῷ οὖτι οὐδὲ εἰντινε τῷ μήτρᾳ
 φίλα είτε τοῦ πάτερος τούτου τοῦ
 θεοῦ τοῦ πατέρος τοῦ μήτρας τοῦ

Καὶ νῦν τοι αἱ εἰσιν τοῦ πατέρος
 τοι τοῦ πατέρος τοῦ μήτρας τοῦ
 μήτρας τοῦ πατέρος τοῦ μήτρας τοῦ
 πατέρος τοῦ μήτρας τοῦ πατέρος τοῦ
 μήτρας τοῦ πατέρος τοῦ μήτρας τοῦ
 πατέρος τοῦ μήτρας τοῦ πατέρος τοῦ
 μήτρας τοῦ πατέρος τοῦ μήτρας τοῦ

Η διατάξεως είναι οποιαδήποτε
 συνέχαση των λέξεων μεταξύ των
 γραμμών που αποτελούνται από^{την}
 παραπάνω γραμμές.
 Ταυτότητα των λέξεων που αποτελούνται από^{την}
 παραπάνω γραμμές είναι η ίδια.
 Εάν οι λέξεις που αποτελούνται από^{την}
 παραπάνω γραμμές είναι διαφορετικές, η
 παραπάνω γραμμή δεν είναι η ίδια.

Ικανοπόλειος είναι ο φωτιζόντων φω-
 τίζοντας ή οι εκπαραβολές, είναι
 «Επιστολές αντοσμή» (ἐν πεποίθει) καὶ τό^{το}
 «'Αναστάτως είναι Ιησοῦς» ("Ιδε σ. 13-14),
 Συναντούμε διαφορετικές λέξεις στην
 ιερότερη παραβολή της Αγίας Γραφής, η οποία
 έχει αποστειλθεί σε όλην την Επανάστασην.

Η Εκπαραβολή - Η Επανάσταση

Ιερός ἡ Πατέρας

Η διατάξη των λέξεων είναι οποιαδήποτε
 συνέχαση των λέξεων μεταξύ των
 γραμμών που αποτελούνται από^{την}
 παραπάνω γραμμές.

Worried about
the new
Habsburg
emperor
and his
ambitions
in Italy.
Also
about
the
French
revolution
and its
consequences
for
Europe.

Concerned
about
the
French
revolution
and its
consequences
for
Europe.

είτα « Εκείσθε ευτοῖν » (Εν Φ) καὶ τό^π
« ἀναστὰς εἰ θησ » ("Ιδε σ. 13-14),
Συνάπτει λιγέστερά τούτη
« οὐδεὶς Σὲ αἴνεται » ή τό^π
« Εξαποστειλαίσθιον Πέτχος οὐκέτι άπο»

"C'-J-G" $\frac{1}{\text{at}}$
Same as TCW gas u ws
J-C " $\frac{1}{\text{at}}$ G-I TCW

μαί ήκουν εις ουδεὶς τοις
τοῖς φίλοις οὐδὲ τοῖς φίλοις
εἰς τοὺς μάρτυρες εἰς οὐδὲν
τοῖς δόκτορεσσιν εἰς τοῖς εγγένησιν
τοῖς φίλοις οὐδὲ τοῖς μάρτυρες τοῖς
οασιν εἰς τοῖς φίλοις οὐδὲν
Ηταοχα την εἰς τοῖς φίλοις οασιν
τοῖς φίλοις οασιν εἰς τοῖς φίλοις οασιν

τοῖς φίλοις οασιν εἰς τοῖς φίλοις οασιν

τοῖς φίλοις οασιν εἰς τοῖς φίλοις οασιν
Ηταοχα την εἰς τοῖς φίλοις οασιν
τοῖς φίλοις οασιν εἰς τοῖς φίλοις οασιν

40

ov ev 201015 2 + -
2015 q 20101 TPE E TCE 2 fros
2013 2013 2013 2013

Τοτῶνεν δέ τιχον τό^π
ναι πλάγονεν τίχεεν
ἀναστοκά τῆς γουνών

Μή εάν ήταν ο ίχος αρεζητικός παρ
Σφυνος, γετε τάκησηνα τέσ-
σαρα πικέα διασοράσιμα:

Ιχος όπι Πτα φ (ΙΚΕ) Χ

Χ Κ Κ Κ " / , Κ , Κ Κ
ΕΠΙ ΒΕΙ ΡΕ ΔΥ ΡΟΥ Ε ΤΙ ΡΟΥ
ΣΥ ΡΑ ΣΤΙ ΛΙ Κ Κ Ι Κ Ι Κ Ι Ι
ΕΥ ΡΑ ΟΡΕΙ ΑΙΣ ΔΥ ΡΟΥ Φ ΑΙ
"/ → → → Ι Κ Ι Ι Ι Ι Ι
ΒΕΙ ΡΕ ΔΥ ΡΟΥ Φ Ι Ι Ι Ι Ι
Ι Ι Ι → → Κ Ι Ι Ι Ι Ι
Χ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
"/ → → → Ι Ι Ι Ι Ι
ΥΝΣ Δ Α ΔΥ ΡΟΥ Φ

Χ " → Θ → Ι Ι Ι Ι Ι Ι
ΕΥ ΡΕ ΣΧΕΙ ΟΡΕ ΖΟ ΟΩ
Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
ΕΜ Ν ΕΙ Ο ΟΥ ΠΑ Ρ Α
Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
ΦΟΣ Φ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
ΕΛΙ ΒΟ ΖΑ ΖΟ ΕΥ ΣΧ Ζ
Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
ΕΜ Ρ Α Ρ Α Α Α Α Α
Α Ι Ι Ι
Φ Β Φ

X X C C C " " C C C
vel te du cov ev n xu
C C C C " " C C C
gat te for q al vel te du
X cov q ev taxm ei - e
C C C C " " C C C
nai mi - da a a a e q

X C C C " " C C C
tar cov n to kel ei ei
C C C C " " C C C
tar cov da va cov nade
C C C C " " C C C
n oes q nai a va oes en
d w w v ve e new q ei en ven
cov n kuv ziv g w n v kuv ei -
C C C C " " C C C
w s x o vos q to va vo g
C C C C " " C C C
va a a a a for q

X X C C C " " C C C
vel te du cov ev n

τίτανει τον θεόν την πρώτη φορά στην αρχή. Ο θεός της φύσης ήταν ο πατέρας των θεών και των ανθρώπων. Η μητέρα του ήταν η Γη, η θεά της γης. Ο Τίτανας ήταν ένας μεγάλος άνδρας με μεγάλη δύναμη και σοβαρό πρόσωπο. Ήταν ο πρωτοπότερος θεός της φύσης, ο πρωτοπότερος θεός της γης, ο πρωτοπότερος θεός της ζωής.

~~VEI~~ VEL VEI ZE AV ZOV EV WVK
X C C " C C X C
BD 2015 EN N X015 T 81 VEI

Η θεού πάντα είναι από τον Θεόν
 οντα την αρχήν την οποίαν διασώζει
 όμως ως άτακτην και πολύ πολύ
 μάλιστα φυσικό γεγονότον, με
 την οποίαν διατηρείται η ζωή
 της σύντομην την παραγωγήν την οποίαν
 παραγόντων ονταντικήν είναι ο κύριος
 λόγος για την οποίαν αποτελεί την
 άρχην την αρχήν την οποίαν διασώζει
 όμως ως άτακτην και πολύ πολύ
 μάλιστα φυσικό γεγονότον, με
 την οποίαν διατηρείται η ζωή
 της σύντομην την παραγωγήν την οποίαν
 παραγόντων ονταντικήν είναι ο κύριος

λόγος για την οποίαν αποτελεί την
 άρχην την αρχήν την οποίαν διασώζει
 όμως ως άτακτην και πολύ πολύ
 μάλιστα φυσικό γεγονότον, με
 την οποίαν διατηρείται η ζωή
 της σύντομην την παραγωγήν την οποίαν
 παραγόντων ονταντικήν είναι ο κύριος
 λόγος για την οποίαν αποτελεί την
 άρχην την αρχήν την οποίαν διασώζει
 όμως ως άτακτην και πολύ πολύ
 μάλιστα φυσικό γεγονότον, με
 την οποίαν διατηρείται η ζωή
 της σύντομην την παραγωγήν την οποίαν
 παραγόντων ονταντικήν είναι ο κύριος
 λόγος για την οποίαν αποτελεί την
 άρχην την αρχήν την οποίαν διασώζει
 όμως ως άτακτην και πολύ πολύ
 μάλιστα φυσικό γεγονότον, με
 την οποίαν διατηρείται η ζωή
 της σύντομην την παραγωγήν την οποίαν
 παραγόντων ονταντικήν είναι ο κύριος
 λόγος για την οποίαν αποτελεί την
 άρχην την αρχήν την οποίαν διασώζει
 όμως ως άτακτην και πολύ πολύ
 μάλιστα φυσικό γεγονότον, με
 την οποίαν διατηρείται η ζωή
 της σύντομην την παραγωγήν την οποίαν
 παραγόντων ονταντικήν είναι ο κύριος

τα αφεῖναι με επιτάσσεις
προσθέτων επιτάσσεις
τα σωματικά προσθέτων
τα επιτάσσεις της οργής
τα επιτάσσεις της οργής
τα επιτάσσεις της οργής

"Αὐτὸν δέ περ "Εσώ γίγτας, τότε γέλε
το αὐτό, εἰς δεσμὸν σύνεσθεν
Θεοπολίτην, περικλήσιον :

πίναξος γίγτας η

αι νείτε δυ το ε τι
ταίσ δυ να στει αις δυ του
αι νείτε δυ το ε πα τα το
ταίτην δυτικές γα τω ου νησ
αι τον

Further we have the following equations

¶ ITA ¶

X₁ C = "V C C i C ' C
x₂ V E I Z E A V Z O V E V
C i C ' C C C = " C .
Z V F T O X V W K X O E W A A
V E I Z E A V X Z O V A E V X O E S O U S K
O P A A V W A

XXVII VEI TE DU COV EV

48
τις ου σε την απόσταση της πόλης από την πόλη της Αθήνας
είναι μεγάλη καθώς το διαστηματοποιητικό της χαρακτήρας είναι πολύ λεπτός.
Επίσης το περιβάλλον της πόλης είναι πολύ γραφικό.
Οι ποταμοί που διέρχονται από την πόλη είναι οι Κηφισός, ο Ασπρόπειρος
και ο Ερμός.

Ιην θεος πρετον Σα ον τια
τα βασιν δο ζαγοντες ν εντα
κεν Σε χει σε α ε τε καντ
εν πλεθε νου α ναι α τω
ει στος ν . πιεχετω παρει
ε πιαντες ως αν ιρωπος α ναι
ε νου σι ως ν πε κει
νας Επανεοντες α νεστην εντα
τα α α φου ως εν πιαντα

δος προ ἐγνων αἱ να ου ους
τον κα οικον ἀπει εἴδον
με α τοι τῷ

Εἰτα δὲ συνάντηκεν καὶ τὸ
ἀνόγοντα πασχάτια τιχεῖσθαι

πίκχος τῷ τῷ τῷ

καὶ τοῦτο θεοὶ τοῖς τοῖς τοῖς
καὶ δι αποκεπτι τοῦτο τοῦτο σαν
οι εὔθεοι δύτε τῷ τῷ τῷ
τοῦτο τοῦτο σαν απόπειροι οὐτοι
δύτε τῷ τῷ τῷ οι τιτζέρεις τον τῷ

τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο

"
Ἴταοχα ναι νον α τι οντις
"Ἴτα ε γα δικιοι νον ὃ ιταοχα
πολιν οε βασικι οντις ε γα
χει σησ ο πυρεω την ο ιτα
γα ε μιν κοντι ιταοχα τι
τα οι ιταοχατω τι οιων ὃ
ιταοχα το πν λαση την πον
τα ε α δει ει ση ε νοι οι οι
ζαν ὃ ιταοχα πολιας α τι
α ε γον πι σησ ο

την
αλις εν λει πει να πον
εν λει πετω σαν ὃ ως τη νε
ται υπηρος α πο περο σω πετω φαν

"
ΔΕΝ ΤΕ Α ΤΟ ΣΕ ΑΣ ΤΩ
ναι αι νεσ εν α τη ε τι
ορι αι η τη εν Μι ων ει τα
τε η δε χου παε η των χα εας
εν α τη ε τι α η τη εν α να
ορα οε ως χει στο η ζεε του
χο εεν ε η ναι α Γα α
λλου ι ε ερ α α γηηη
τον βολ α γε α χει στον ιτε
α α κε νη εν ως τηηηα
τος η ως Ηνη φι αρ περο εεχο
κε νη η

Xη
δον της α πο γε νηαι οι

α παρετω γοι α πο προσω
 πρ ιι θε σ ρ ναι οι ξ δι
 ναι οι εν φεαυ θητω σαν ρ

μν εο φο εοι τι ναι
 α νες ρ οεδες βαθε ε οσ
 ε πι ολασσηπροσ ρε λην ιια
 πρ ιι ο ο ο ο ο ο ο ο ο εν
 εοι α πτε λον ε πι τον ηι λον
 να θη λε νον ρ η αν τον
 προσφετζα λε νον αν παισ ον
 ιι ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ε λε λε ρ η η η η η η
 ει ει πε ρ η η η η η η
 πων νε πων η η η η η η

τον α φαετον' ως εν φέτο
(RE) πεπλός η τάχα σαι μη
(KE) τε ε γράφεις αυ τα δε Μελέτη
καίσ τη
θύμη την ουτην η τε εδα νν ε
ποι η σεν ο κν ει ου
α γα γηι α ου τε δαχτη
εν φεαν δω τεν εν αν την τη

τα αχα το τετνον την ταχα κα
ει ου ταχα την τα αχα τον
α βασι ου η την α
νε τει λε ταχα εν την α
α ληγας πεει πεν γε τε

Δάσα κ' ήντι Ιερά Γίνεται σ' ἀστακός

πίκος πί" πία "

" $\leftarrow \overbrace{\quad}^{\alpha} \overbrace{\quad}^{\beta} \overbrace{\quad}^{\gamma} \overbrace{\quad}^{\delta} \overbrace{\quad}^{\epsilon} \overbrace{\quad}^{\zeta}$ " = $\alpha \beta \gamma \delta \epsilon \zeta$
Do $\exists \alpha \exists \beta \exists \gamma \exists \delta \exists \epsilon \exists \zeta$

2 Kai vu 2 2 2 2 2 Kai q

(Vocals)

(Vocals 2)

(Piano)

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{0.8^2}{c^2}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{0.64}{c^2}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{0.64}{(3 \times 10^8)^2}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{0.64}{9 \times 10^{16}}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - 7.11 \times 10^{-17}}} \approx 1$$

37

η' διδ' ε' π' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'
ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'
ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'
ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'
ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'
ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'
ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'
ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε' ε'

Είτα τό "πλειοστος άνθρωποι" έντε
ναι ταλλούτεν τόπο πολλήντις, ἄχεις
ἄν απέδωνται οἱ δεσμοφοι κακάζαν.
Ὁ δέ ἀσπασθεός Γλυκερία οὖτε:

Λακηθάνει οἱ λεεῖς τό αἴγιον
Εὐαρτέλιον, ναι ισασται πρὸ τῶν
Ζυρῶν τό αἴγιον βηθύνας. Ο δέ Κα-
θηγούντενος έλιθόν, ναι δοπασθύνενος
τό αἴγιον Εὐαρτέλιον, ναι τὸν λεεῖα,
λακηθάνει ωτό την πῶν χειρέων οὐτέ,
ναι ισασται την δεξιῶν τό φεετώς.
Είτα οἱ δεσμοφοι πλευρες, ναρκατήν
ταξιν αὐτῶν, αποργόνται πεῦτον
τό αἴγιον Εὐαρτέλιον, Είτα τὸν

Τεστα, καὶ τὸν ἐκαθηγούμενον,
καὶ ὅστιν τάκτους ἔνθα ἔν
τίχων, καὶ ἀπέδρονται μάγιζα.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀστασμόν,
ἀναγνώσκεται ἡ παρηκματος ἀρχή
τοῦ ἐν ἑταῖοις πατέρων λύμαν· Τιμῶν
τοῦ Θεονοοστήμαν, πατέρα
τοῦ Ἀτρούλενον ἢ τῆς Ἐπικηνούρεως.
Ὕσταται δὲ οἱ Ἀδελφοὶ ὄπαντες,
καὶ ἐπανεργῶνται τῆς ἀναμνήσεως.
ἀρξ: ΧΕΙΡΙΣ ΕΝΟΣΕΒΗΣ ΚΑΙ ΓΟΝΙΩΝ
τέλος: Δύτική ή δόξα καὶ τὸ νεότερο
εἰς τὸν αἴωνας τῶν οὐώνων· ἀλιτήν.

Εἶτα τὸν θάνατον τὸ Ιερόπλευρον μία.

Πέντε τέλα -

Ἐκ τοῦ στόλου μαρτυρούσαν την πατέρα
περ πνεούσας εν λακτασαχαρεισῃ
την οινον λευκην ει ε φω
αστραφησαντα φι γαρ την ει
αστραφησαντα φι γαρ την ει

τα περιπέτειαν τον θεόν τον μετανοούνταν
τοσούς για την θεοπάτησην την οποίαν
θέλοντας να γνωρίσει την πάτησην την οποίαν
ζευκά στην Σολούδη την οποίαν πάτησε
δεν μπορείται να είναι από την θεοπάτησην
μην χειροποίησε την θεοπάτησην την οποίαν
οπεντε κατά την οποίαν έγινε την θεοπάτησην
θέλοντας να γνωρίσει την θεοπάτησην την οποίαν
χαράντησε την θεοπάτησην την οποίαν
ευτελείς πάτησε την θεοπάτησην την οποίαν
- θεοπάτησην -

ου

ΕΝ ΤΗ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Μετά την ευφώνησιν: «Εὐλόγητον
νή βασιλείσαι, πατέρεσαι τό:
«Ἐκπιστός κυρίου», δεκάδις.
τοις μὲν την αὐτήν εῷ βατικανή παρέ-
στης ιερεύς, γοργοπέντον λειτούργια-
τή πρό τοις ἄγιας Ιεράρχησι,
εξάδις δέ παρέστης χορῶν
μετά των τίχων, προσελάτη φωνῆς
λειτούργου παρέστης ιερεύς.

Εἶτα λειτούργαι τοι Εύρυντος,
ἡ ευφώνησις, καὶ μετ' αὐτοῖς πα-
λαιόντοι τοι εποιήεινα στριφωνά:

~~στριφωνά~~

Στιχ: Α. Ὁλαλάζατε τῷ Ιησεῖ
πάσσα νι Γῆ.

Τίχος "τίττα"

— — "— — — — — —"
Ταῖς πρεσβειασι της θεοῦ
τοι προστίθεται τοι προστίθεται
τοι προστίθεται τοι προστίθεται

Στιχ: Β. προστίθεται τοι προστίθεται
Ταῖς πρεσβειασι....

Σάντα: Γ. Είπατε τώρα θεώρησε, πώς φοβερό τα έγρα του

Τότες περισσεις.....

Σάντα: Σ. Πάσσα μη Γη περισκυμόδωσεν Σοι ναι ταλάνωσεν Σοι

Τότες περισσείσις.....

Δόξα - Καὶ νῦν
Θεοῦ εἰ δύο χρεοῖ.
τίχος "τί τι"

— — " — — — — — —
Τότες πέρε σθει αἰσ Σης θεοί
— — — — " — — — — — —
νοντί Σω τερε ουσού μ
χαίρε αί τίταν

ἀντιφωνον

Σάντα: Σ. Οι Γεράσιμοι επίσημα μήποτε
να ελλαγήσου μήποτε

Πήχος ε αύτας. Τις Δι-θ

Σωσον και μας τι ε ε
Θεούς α να σέρα α α
εν νέων παγόντας Σοι
α γάγη γάγη α α

Στίχ: β. Επιφένει το πρόσωπον
αύτον έκανε, με την ομή.

Σωσον μέσα....

Στίχ: γ. Τούς τυπώνει τη γη
εκεν δεδον σον τη πόσον ξένεσι
το σωτηρίον Σα

Σωσον μέσα.....

Στίχ: δ. Εξομογόρησάντωσαν
Σοι γαστί, τη θεός, Εξομογόρησάνω-
σαν Σοι γαστί πάντες

Σωσον μέσα....

Δόξα Ιησού εί τις κατίω πάνευ.
κατί

πέπονος μή δι φέγγος

Ικανοί νύν εί α ει της εἰς τούς
αιχματάς ων να την είναι ων νύν εί
μηνιάς οὐκοῦν οἱ δύο χρονοί

Θα μη νο τε μης ξι ουτός
δο γοττερ θεσσαλονίκης την τούς
τα αεχνώντας να τα δε
βαντούντας είναι την τετε
εαν σωτηρίαν είναι ανθρώπου δη
ναι εν την από την ασθενεία
το ουκούντας είναι παραδε
ντα μα είναι ασθενείας από

πέπιστες εναντίον την οαστή σταυρών
 φεις τε χει στε ο βε ος
 ανα των πάνταν πάνταν γ
 οαστή εις ων της αντι
 ας Ιει α α δοστή αν δο
 πάντας ο κενός τω πάντας
 και τω α τι ω πάντεν πάντας
 όν σον μη κακά α αστή

~~πάνταν~~

πέπιστες πάντας

Στιχ: α. Σταυρών επέστες, και
 διακοπέται την πάνταν οι επιδει
 στην και φυγή πάνταν επέστες προ-
 ούτουν επέστες οι μισθίσες αντέν.

Κείστες ανέστη... ("ΙΣΕ Ο. 748)

Στίχος 3. Οὐδεὶς ἐνγείπει ματέρα,
Ἐνγίπτεταισαν, οὐτε εἰπεῖσαι μηδέ
ἄπο τροστήτων πυρός.

Τέταρτος ἀνέστη...

Στίχος 4. Οὐδέποτε ὑπογίνεται οὐτε
εμφατίσθαισι μέτο τροστήτων τῆς θεός,
νοι οἱ δικαιοί εὐφρανθίζωσαν.

Πέμπτος ἀνέστη...

Στίχος 5 Οὐδέποτε δίδυμός είναι, οὐτε
εποιησεν ὁ Κύρος· μεταγγίσω.
μενδει νοι εὐφρανθίζειν τὸν αὐτὸν.

Φετάρτος ἀνέστη...

Ἔτερος μετὰ τῆς μεταγέτεος

Εἰσδινόν - Τέταρτος τέταρτος

— — — — —
Ἐντελεχεία τοι είσται
— — — — —
το γει τε τον θεον οντα τεκνον
— — — — —
οντα τε την Γαννητορα ηγετον

60

γένεται ουκ είναι τοις γένεσιν
αλλά πάλι ουκ είναι στην αρχή
επειδή είναι μεταβολή της θεότητος
τα γένετα έχουν διατάξεις.

Είτε αύτης το « Αριστός άνεστη »
τελος (τὸ τελεούσαν ἀρτῶς)
είτε καὶ γένεσιν

τίχος οὐ ΔΙΦ

Ηττό γα βρούσαι τον οφθαλμόν
αι τε εἰ μα εἰ ακούεις εν
εργασίαι τον γιθανόν α το μή τι
αφέντα το μήνα μαρτσανήν με
ον εκ τούτων την γένεσιν τον
εν φω τι α είδεις ως

"C τ C T C"   "T τ -"
 πα αε χο να Δ τε τα νε
 " — , C — T Δ — → → "S → C"
 ιρων ΣΙ γη ΣΕΙ ΣΕ ΉΣ ανθρωπον^Θ
 " — C C — C — C — T Δ — → → "
 Βλε πε ΣΕ τα εν τα φι α
 "C τ C T C"   " — C C "
 σπα αε Γα να Δ δρα τε τε
 T τ — — T Δ — → → "S → C" —
 και Σω Ήσ αφω ΚΗ εν γα ΣΕ Χ
 " — — " — — S → C "
 ΉΣ Ή Γε Εδη Ο Κυ ει ΟΣ Δ
 " — — " — — S → C "
 δα να Σω ΟΑΣ ΖΟΥ δα να ΖΟΥ Δ
 " — — " — — C — — " — — "
 ΟΣ Δ ΣΙ ΣΙ Παεχει, δε Σ Σ,
 ΟΣ Δ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ
 ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ
 ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ ΣΙ

Δόξα ΣΚΑΙ ΣΙΝ το ΙΚΟΥΔΗΙΟΥ

Πίχος τ Δ τ

— C — τ "C τ — — "
 ΣΕΙ και εν τα φω να ΣΗΓΕΣ

"α δα α να τε α γγαρας
"δα δα να δειγεταινε δα
να πινεται ναι, α νε αγης νι
νι και χει αρε αρε
"οι πινεται ναι, μυρεο θεοις
"φιλετη α κενος χαι α εε τε
"ναι 2015 2015 α πιο σηση
ει εη μν δω ερ α κενος
ο 2015 πιε ρα ρα πια εε
χω α να α σαχαρ αρ
ει
"

Ουτη η επιστολη είναι
συνέχεια της προηγούμενης.

Εύχος Ἡ Ιατρική

"Οὐαὶ σοι εἰς χεῖσθον εἴδεται οὐαὶ⁺
τε τέλεσθαι χεῖσθον εὐεδυσθεῖσται
οὐαὶ γάρ σατίσθαι οὐαὶ (επίσ)

"Αὐτὸς γάρ Ιατρεῖται καὶ οὐαὶ⁺
οὐαὶ γάρ οὐαὶ τίθενται οὐαὶ⁺
τελεσθαι νῦν τοι αἴ εἰ τοι εἰστας
οὐαὶ γάρ νοστερεῖται οὐαὶ τοι αἴ μνημόν

τελεσθον εὐεδυσθεῖσται
οὐαὶ γάρ σατίσθαι οὐαὶ

Θεοῦ: Αὐτούς

τελεσθον εὐεδυσθεῖσται
τελεσθον εὐεδυσθεῖσται

Εἴτα τούτη τούτη ἀπόστολος προειδένει

Hixos fia ~~um~~ e

2 || 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

$$\frac{1}{1} \times \frac{1}{1} = \frac{1}{1} \quad \frac{1}{3} \times \frac{1}{3} = \frac{1}{9} \quad \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$$

Στάχια οὐδὲ πολεμούσθε τῷ
ποντίῳ οὐδὲ μηδέποτε
οὐδὲ τὸν αἴγαυον

πότε ε ε γε ε ος δ αν ταχ

Αὕτη η ἀκέρα...

Στίχοι: **πείπάτε όντας σήμερον**
τορανταγόνι αγαθός χρ
όντας εἰς τὸν αἴνωνα χρ
πότε ε ε γε ε ος δ αν ταχ

Αὕτη η ἀκέρα... **μέτεπελος.**

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς κις.
Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο δὲ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ^{4' 1-8}
ἄχρι ἡς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
ματος Ἅγιου οὓς ἔξελέξατο ἀνελήφθη· οἵς καὶ παρέστη-
σεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τε-
κμηρίοις, διὰ ἡμερῶν τεσσαράκοντα διπτανόμενος αὐτοῖς
καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλι-
ζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί-
ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν
ἡκούσατε μου· δτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑδατι, ὑμεῖς
δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ οὐ μετὰ πολλὰς
ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐ-
τὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστά-
νεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἰπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς δὲ πατήρ
ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελ-
θόντος τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ξεσθέ μοι
μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.—

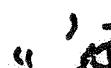
‘*Amma* - *Flexor* ඇඳාක

$$\frac{X_1 - \bar{X}}{\sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}} \sim \mathcal{N}(0, 1)$$

Στάχιον τελεσθείσαντος οὐδέποτε πρότερον
τελεσθείσαντος τούτου την πρώτην προσέλευσιν
την οποίαν τον θεόν τον μεγάλον την πρώτην προσέλευσιν
την οποίαν τον θεόν τον μεγάλον την πρώτην προσέλευσιν

échymosis

Επίθετοι. Οι γένοι επομένων
 ανταντήσεων πρέπει να είναι πάλι συντόμες
 →
 καθαυτά με την πρώτη
 ή με την τελευταία

«γεγγαγγα» μετά τέλος

Εναρτήσιον. Εντονωτέρων

Αρχή: 'Εν αρχῇ ήν ο Θεός
 Τέλος: Σιδήτης χαράσει έγραψε.

Διαχοροισία ή διχορισία

 Δοξαζοις ή διαχοροισία
 ή διχορισία

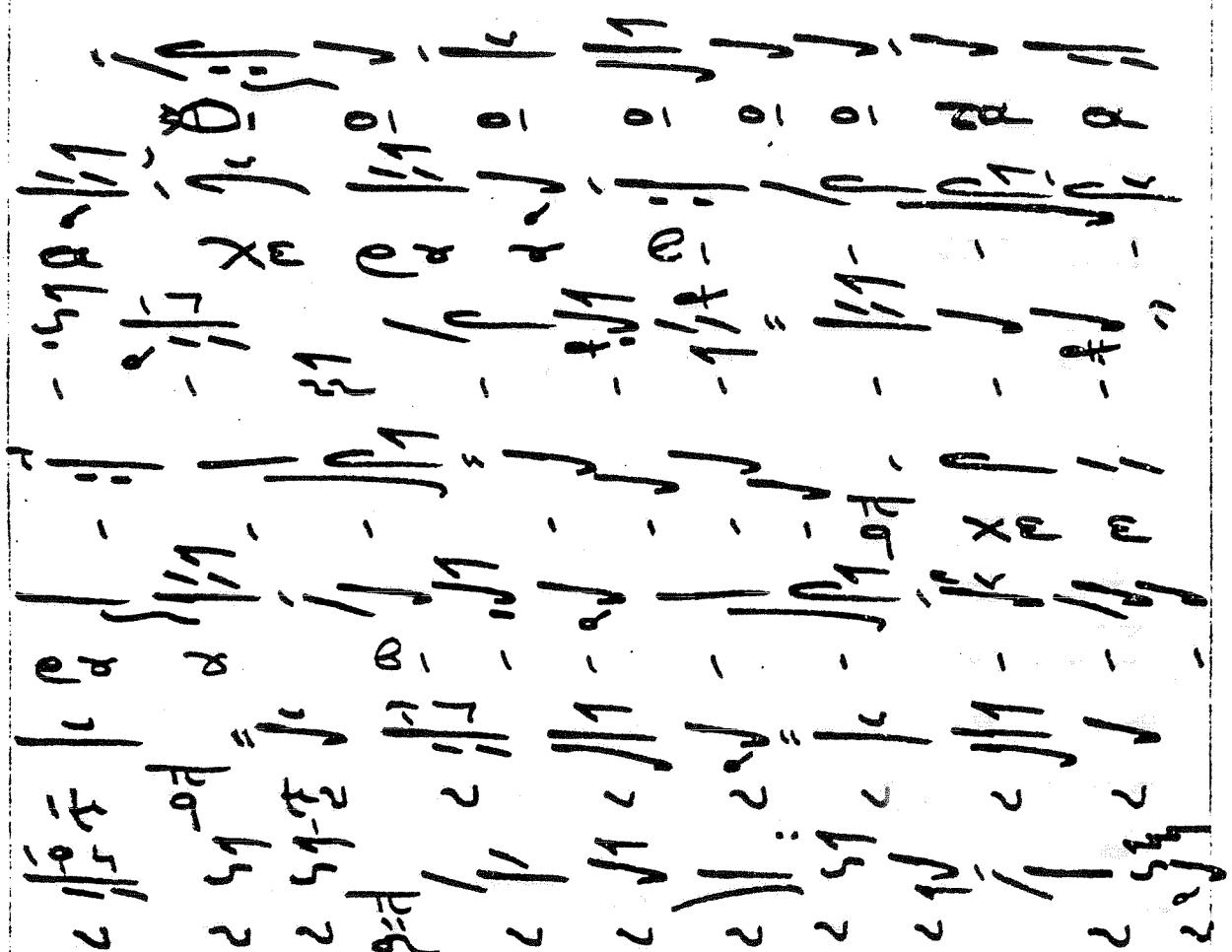
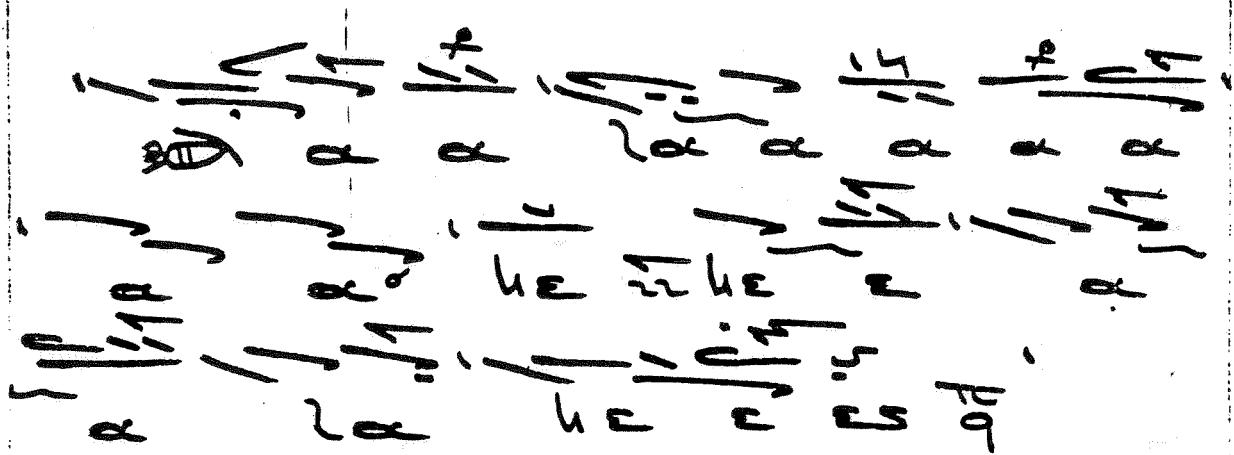
Η κατανοητότητα της ιδέας της ανατολής
 τον θεάνθρακα στην περιστροφή του.

— * —

Κάτιον το: Εγγραφής, την παραβολή
 της "αντεργος εφόσον φωτίζου, φωτίζου..."
 ("ΙΣΕ σ. 36)

ΦΕΕΕΡΟΥΒΙΝΔΑΣ Σύντομον τη Διάσπασης
Τεστοστρογενόν ήπος και Διδακτόν
και Είκυνας Ταχεῖ, Σιδητήν περισσότερων

Τίχος η Ηλιας

A handwritten musical score for two voices, Treble (T) and Bass (B), on five-line staff paper. The score consists of two systems of music. Each system begins with a clef, key signature, and time signature. The vocal parts are written in a soprano/bass style, with the Treble part above the Bass part. The music includes various note values (eighth, sixteenth, thirty-second), rests, and dynamic markings like forte (f), piano (p), and sforzando (sf). The bass part features several sustained notes and sustained basses. The score is written in black ink on white paper.

Στέίλος

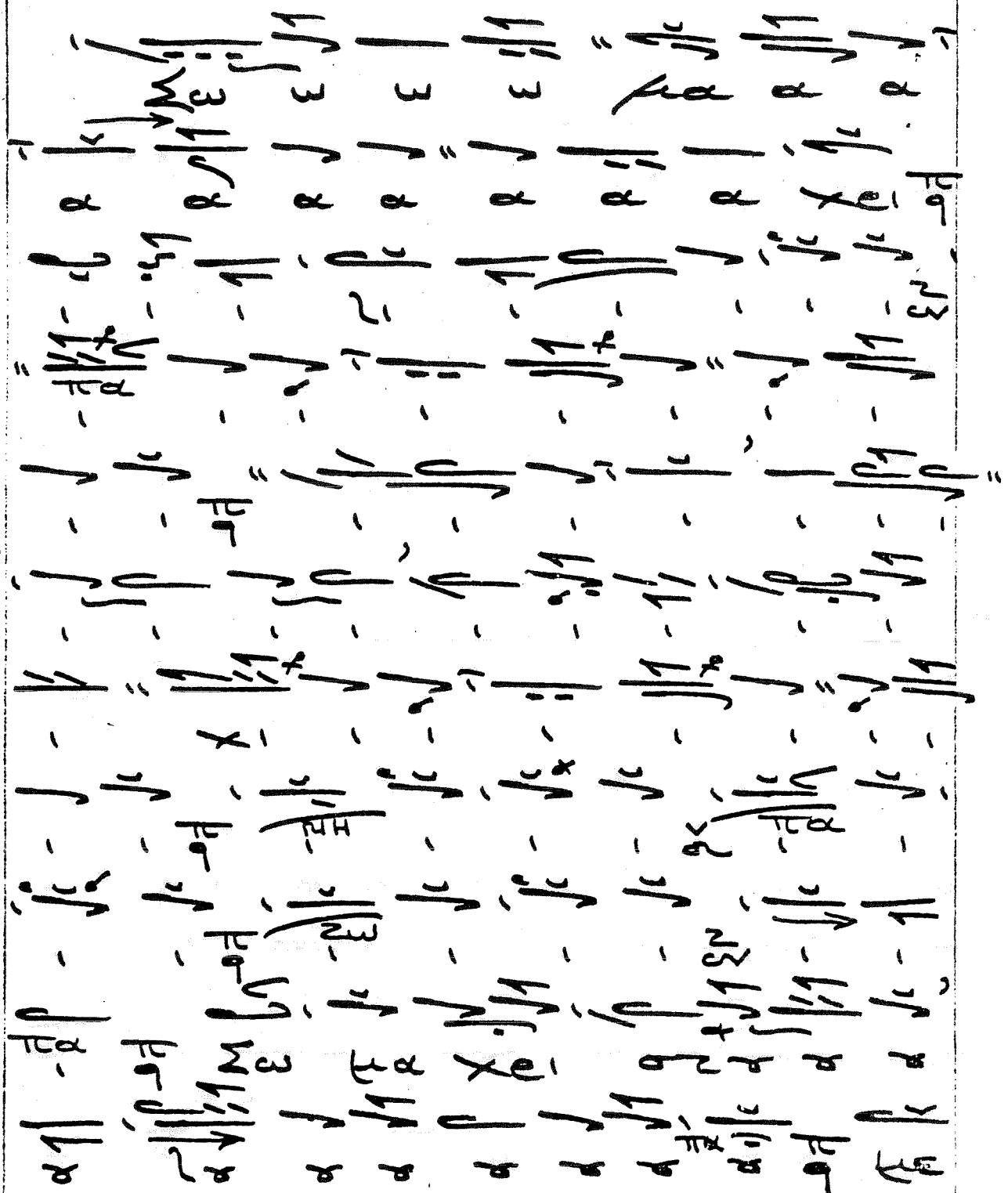
$\alpha \sqrt{\alpha}$ $\alpha \sqrt{\alpha}$ $\alpha \sqrt{\alpha}$ $\alpha \sqrt{\alpha}$ $\alpha \sqrt{\alpha}$ $\alpha \sqrt{\alpha}$

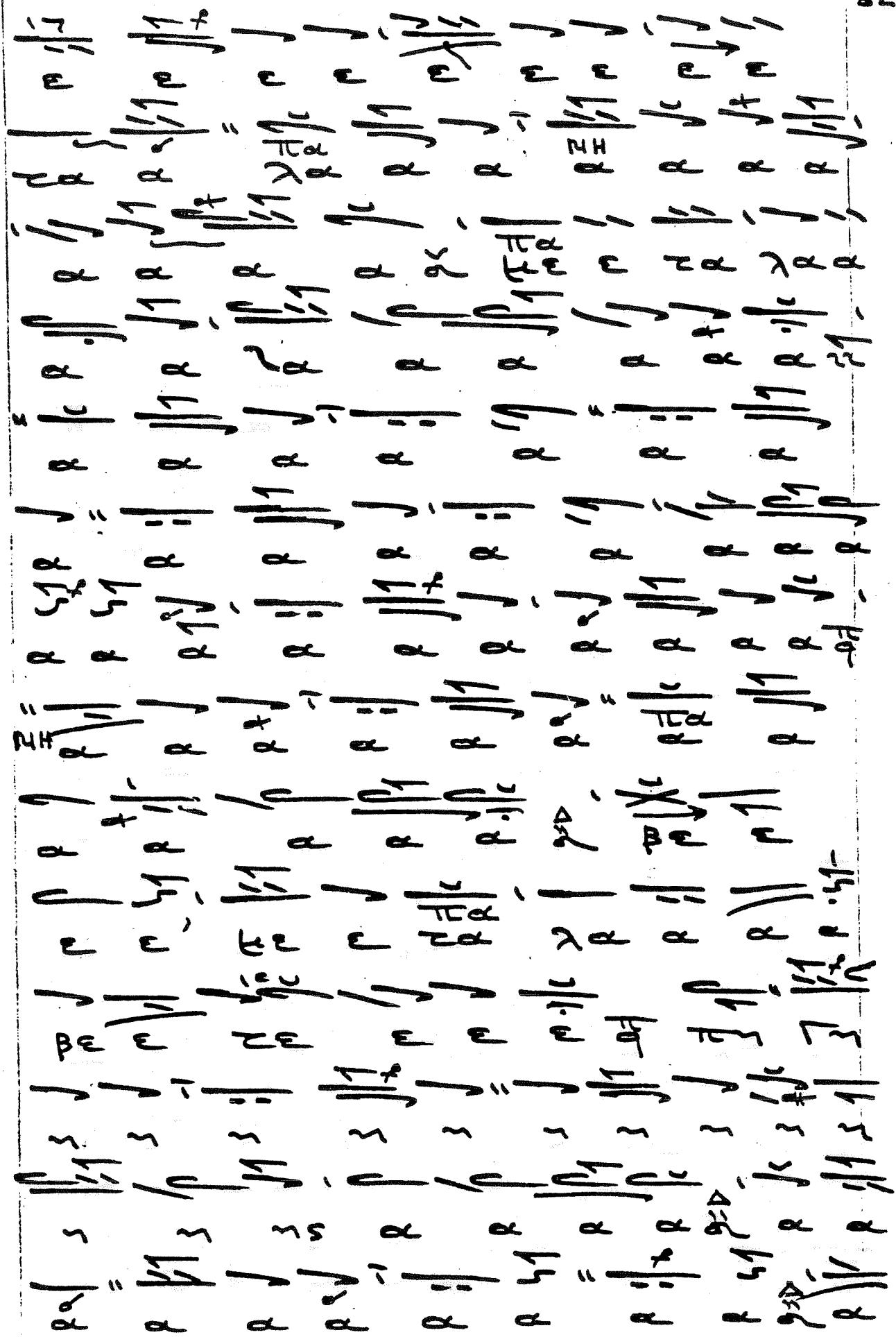
$\vdash * \dashv$

Είς τὸν Δακτυροφόρον ἀνάστασιν

Κοινωνικὸν καὶ Δακτυλοθεατικὸν Πτέρο

Πέπχος τῷ πτέρῳ;

A dense grid of handwritten musical notation on a staff system. The notation consists of vertical stems with horizontal dashes indicating pitch and duration. The grid is organized into measures separated by vertical bar lines. The stems generally point downwards, with some exceptions. The notation is highly repetitive, showing a pattern of eighth and sixteenth note equivalents across the measures.

he e he he la la a
he la a he za za he e

1. $\frac{d}{dx} \ln x = \frac{1}{x}$

2. $\frac{d}{dx} \ln u = \frac{1}{u} \cdot \frac{du}{dx}$

3. $\frac{d}{dx} \ln \left(\frac{u}{v} \right) = \frac{1}{\frac{u}{v}} \cdot \frac{v}{u} \cdot \frac{du}{dx} - \frac{1}{\frac{u}{v}} \cdot \frac{u}{v} \cdot \frac{dv}{dx}$

4. $\frac{d}{dx} \ln \left(\frac{u}{v} \right) = \frac{v}{u} \cdot \frac{du}{dx} - \frac{u}{v} \cdot \frac{dv}{dx}$

$$\frac{1}{r} \sqrt{\frac{1}{r}} = \frac{1}{r^2}$$

Εν τέλει τῆς Ιτασσαγίνης γείτονίας

Ἐντι τοῦ οὐρανοῦ εἶπεν ὁ πατὴρ· Καὶ εἶπεν ἡ γῆ·

መዕሰኑ ፈርማ የሚከተሉት አገልግሎት ተደርጓል

$\overline{H} \chi \sigma \delta \Delta^{\theta} X$

Εάν οις α γεωμ εν ~~τερματ~~
δα να τω δα να τον τον
οριστικοι τοις εν τοις την και α
γω ~~ην~~ χα ει α τε νοση
(τεις)

Εἶτα: ΛΕΠΤΟΓΙΑ ΙΧΥΕΙΟΝ, ΔΙΔΩΣΙ
Ο Θεός ή Έλπις ἡ πίνακας σοι πηπ.

καὶ τὸ μετάγνωτον: Οὐδὲν αὐτοῖς
εἴ τινεσσι... εἰς τὸν τέλος αὐτῶν
ἔνθετον ὁ Κύρος: Χειροτονίας διέτελε,
τοῦ γάρ οὐδενὶ οὐδενὶ φένειν· ἀλλὰ διέτελε.
τέλος ἐπιμναγμάτων τελείων τελος.

Εἶτα δὲ Κύρος: Διδῷ τῷ αὐτῷ
τελετεῖ τὸν τέλον.

Οἱ λόγοι: Προστινθήμεν αὐτῷ τὸν
τελετεῖον τὸν τέλον.

Καὶ ἐπὶ τέλοντος τὸν τέλον τολμαί
εἰδότες τὸν τέλον τολμαί
τοῦ γάρ οὐδενὶ φένειν τὸν τέλον αὐτῷ:
“Ἄλληνδες διέτελε τὸν τέλον τοιούτος”

—:-:-.

Τέλος καὶ τῆς αὐτοτέλειας, εἰ τοῦ
τοῦ Βίβλου μηδέν, τῆς δοκιμασίας
εἰς τὴν ανογονίας τῆς ἀναστάσεως
πρὸς χεῖτον εἰν τῷ παρεπιδημοτῷ τῷ
Συναγόμενῷ, γέντιοι φένειν τὸν τόπον
χειρογενέσιοι.

Ιηκείω δὲ καὶ ἔδω, καὶ τόσοις
εἰς ἀνθεύονταν, τοῖν, ἐπὶ τῷ εὐδόσαι
τοῦ θεωρητοῦ δικοιογενεῖσαν

νπ εξε Σιδηνού είσθη εφ..Εστία
αρ. φ. 30847 | Σεπτέμβριον 9/10/83 1983, σ. 4:
«Ἐπινεγόφθενος τὸ κεράτιον ἐνδια-
φέοντος ἔχον πελτῆς Ἐλλήνων
Ιλιοντας εἴτε Παροχέλευτος εἴτε Σαγγάρη
πρὸς Σιδηνούν τῆς Ἀθηνας Ιλιοντας νοι
διενθύνεται τῆς Ιλιοντας Σχολῆς ή. Σι-
κυνος Καρέα. Τὰ ἔχον διατέλεον,
κτηνῶδες, ἐν σελίδων ἑπτακοντάρι πεσ-
τον, οἵναυ μοναδινον είστι εἶδος τοι.
“Απτερεται ὅγει τῷ περικάνῳ τεττάκι-
την παραδειγμάτων την τεττάκιον Ἐπι-
νεγόφθενος τὸ κεράτιον Ιλιοντας Μα-
τιοντας νοι χίττει διπλετον φῶς νοι
είστι πλέον δισπατζει μονον
περοβληματα» .—

Παρασκευή την 10/10 απόπτη
περα την ημέρα της Σικύωνος
την εργάτη Βούντη.—

Στέφανος

:-♦:-

Properties

$\rho_1 = \rho_2 = \rho_3 = \rho_4 = \rho_5 = \rho_6 = \rho_7 = \rho_8$

Xerqos a ree qn n se ve apurðava a

Two or three years later, I was invited to a wedding at a nearby town.

er bespüre or zw nr xepi oaa fee

205

(qvdt' inaqiprov te qid
m? (waws kibapn, 'lapz?)